

EUROPARÅDET

MINISTERKOMITEEN

Resolusjon ResCMN(2003)6 om Norges gjennomføring av rammekonvensjonen om beskyttelse av nasjonale minoriteter

*(Vedtatt av Ministerkomiteen 8. april 2003 på
835. møte mellom ministrenes stedfortredere)*

Ministerkomiteen,

som bygger på artikkel 24 til 26 i rammekonvensjonen om beskyttelse av nasjonale minoriteter, heretter kalt «rammekonvensjonen», og som holder møte i nærvær av en statspart som ikke er medlem⁽¹⁾,

som tar i betraktning resolusjon (97) 10 av 17. september 1997, der det fastsettes regler Ministerkomiteen har vedtatt for overvåkingsordningen etter rammekonvensjonens artikkel 24 til 26, særlig regel 39⁽²⁾ i resolusjon (97) 10,

som tar i betraktning regelen for stemmegivning som ble vedtatt i forbindelse med vedtakelsen av resolusjon (97) 10⁽³⁾,

som tar i betraktning ratifikasjonsdokumentet Norge fremla 17. mars 1999,

som minner om at Norges regjering med hensyn til den første overvåkningssyklusen etter rammekonvensjonen oversendte sin statsrapport 2. mars 2001,

som viser til at den rådgivende komité aksepterte en invitasjon fra Norges regjering til å sende en delegasjon for å innhente ytterligere opplysninger i Norge, og at besøket fant sted fra 22. til 26. april 2002,

som viser til at den rådgivende komités uttalelse om Norges gjennomføring av rammekonvensjonen ble vedtatt 12. september 2002 og da, som dokument CM(2002)153, oversendt til Norges faste representant og meddelt samtlige medlemsstaters faste representanter og representanten for en statspart som ikke er medlem, og deretter offentliggjort av den norske regjering,

⁽¹⁾ Serbia og Montenegro.

⁽²⁾ I henhold til regel 39 i resolusjon (97) 10 «skal Ministerkomiteen invitere en representant for hver part som ikke er medlem, til å være til stede ved Ministerkomiteens møter når den utøver myndighet etter rammekonvensjonen, men uten rett til å delta i vedtakelse av beslutninger».

⁽³⁾ I forbindelse med vedtakelsen av resolusjon (97) 10 17. september 1997 vedtok Ministerkomiteen også følgende regel: «Beslutninger etter rammekonvensjonens artikkel 24 nr. 1 og artikkel 25 nr. 2 skal anses for å være truffet dersom to tredeler av representantene for konvensjonspartene som avgir stemme, herunder et flertall av representantene for konvensjonspartene som har sete i Ministerkomiteen, stemmer for.».

som viser til at Norges regjering fremsatte sine skriftlige merknader til den rådgivende komité's uttalelse innen tidsfristen på fire måneder regnet fra meddelelsen av nevnte uttalelse, og at disse skriftlige merknadene er blitt meddelt samtlige medlemsstaters delegasjoner og en statspart som ikke er medlem som et tillegg til dokument CM(2002)153 datert 14. februar 2003,

som har gjennomgått den rådgivende komité's uttalelse og den norske regjering's skriftlige merknader,

som også har tatt til etterretning merknader fremsatt av andre regjeringer,

1. vedtar følgende konklusjoner vedrørende Norges gjennomføring av ramme-konvensjonen:
 - Norge har lagt betydelig mer vekt på vern av nasjonale minoriteter. Landet har gjort en særlig verdifull innsats med hensyn til samene, blant annet ved å styrke Sametingets rolle og ved å forbedre det samiske språkets stilling på områder som medier og utdanning.
 - Det er likevel rom for forbedring, både i lovgivning og i praksis, med hensyn til nasjonale minoriteter. I denne sammenheng må innsatsen Norge nylig har gjort for å avhjelpe mangler i lovgivning og praksis vedrørende blant annet etnisk forskjellsbehandling og personnavn hilses med glede, og denne innsatsen bør videreføres. Videre er det pågående arbeidet for å bedre den rettslige situasjonen med hensyn til jordrettigheter i områder som tradisjonelt har vært bebodd av samer, helt sentralt for samisk kultur- og identitetsvern.
 - Norge har i de senere årene styrket vernet av kvenene. Dette gjelder særlig på utdanningsområdet selv om lærermangelen og andre problemer fremdeles ikke er avhjulpet. Til tross for enkelte prisverdige anstrengelser er kvenenes situasjon ennå ikke tilfredsstillende på områdene elektroniske og trykte medier, og det er også behov for å fremme deres språklige rettigheter ytterligere, for eksempel i forhold til stedsnavn.
 - Til tross for enkelte prisverdige anstrengelser har gjennomføringen av rammekonvensjonen ikke vært helt vellykket i forhold til rom- og romanifolket, som fortsatt utsettes for forskjellsbehandling. Det tas ikke hensyn til disse minoritetenes tradisjoner og kultur på en konsistent måte i relevante regler og relevant forvaltningspraksis, noe som har ført til visse hindringer, for eksempel når det gjelder å garantere dem lik adgang til utdanning og sikre dem effektiv deltakelse i arbeidslivet.

- Gjennomføringen av Norges nylige beslutning om å etablere et nytt rådgivende forum for nasjonale minoriteter er viktig ved at den styrker deltakelsen av personer som tilhører nasjonale minoriteter, i beslutningsprosesser som berører dem,
2. anbefaler at Norge tar behørig hensyn til konklusjonene nedfelt i nr. 1 ovenfor samt til de ulike merknadene som fremkommer i den rådgivende komité's uttalelse,
 3. oppfordrer den norske regjering i samsvar med resolusjon (97) 10
 - a) til å videreføre den pågående dialogen med den rådgivende komité,
 - b) til å holde den rådgivende komité jevnlig underrettet om tiltakene den har truffet for å følge opp konklusjonene og anbefalingene nedfelt i nr. 1 og 2 ovenfor.

